

REDACTIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria :
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE

de 1 pr. garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publica-
țiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Insertori nerăscuți nu se
primen.

Atitudinea noastră.

(S) Schimbările de guvern în România n-au să influențeze asupra mersului lucrurilor de la noi. Cel puțin așa ar trebui să fie. Pentru că toate hotărârile conferențelor noastre naționale așa glăsuiesc: *dincolo nu cunoaștem partide, ci toți cei chemați a guverna România ne sunt d'o potrivă frați*. Despre toți presupunem că sunt buni patrioți și își iubesc neamul cu toată căldura sufletului lor. Nu putem admite că s'ar găsi vre-o dată bărbat de stat român trădător.

N'am aprobat deci, când înainte cu doi ani confrăți de la ziarul „autorizat” din Sibiu au înmormântat (?) politicește pe dl Sturdza, ceea ce n'a împiedecat de altfel ca în curând M. Sa Regele Carol să-i încredințeze puterea ear' în alegerile comunale din Noemvrie trecut partidul condus de dl Sturdza să iasă biruitor cum rar s'a văzut în România.

Tot așa, nu înțelegem bucuria cu care aceiași cioclii îl înmormântaseră azi e săptămâna pe dl Sturdza ear' ca epita politic i-au scris șire ce numai ura poate dicta, ura și patima ce omului rea călăuză îi este.

Înțelegem să se bucure ziaristii maghiari, cari desigur nu-i vor ierta nici odată dlui Sturdza faptul, că chestia națională română d-sa a pus-o pe terenul cel mai puțin priincios obștei maghiare: în discuția parlamentelor și a Academiei. . . Români d'aici să trateze însă pe un prim-ministru al României mai rău decât pe Bánffy, eată ceea ce e regretabil.

La tot casul înmormântarea (deja a doua oară!) a fost ceva cam pripită, căci nu se știe dacă dl Sturdza nu va învia și a treia oară, spre marele blamaj a cioclilor nostri naționali. Tot așa: de unde și până unde un ziar d'aici să impună unui partid de dincolo că pe cine să țină ori să pună șef? Ziarul sibiian se năpustește adevărat strâșnic asupra dlui D. Sturdza, pe când patrioți fruntași din țeară între ei și dl Stroe Beloesu (cel care făcuse *Asociațiunea* marimoasa donațiune ear' „Tribuna” îl ridicase în ceruri pentru că plătiese mai multe abonamente) îi exprimă chiar după demisionare neclintita lor încredere.

Amestecul acesta al unui organ de aici în afaceri: de dincolo lăsăm să-l judece aderenții sinceri ai programului și ai hotărârilor conferențelor noastre naționale. Din parte-ne constatăm numai bucuria cu care îl înregistrează presa maghiară. Aceeași presă spune că noi, acești din jurul ziarului „Tribuna Poporului” am fi foarte măhniți de căderea dlui Sturdza. Unde au văzut Ungurii această măhnie, e taină. Fapt este numai că n'am ascuns mirarea noastră când l'am văzut pe dl Maioreseu descinzând în stradă alături cu dñii Flea și Toni Bacalbasea, cari pretindeau că vor să răbune „demnitatea națională” nesoțită de dl Sturdza, după cum

s'ar dovedi aceasta din broșura anonimă ungurească.

Atitudinea noastră față de schimbarea guvernelor în România nu poate să fie de cât spectativă. Vom cinsti pe toți sfetnicii regelui Carol și singura rugare ce le-am face-o este ceea ce a spus mai zilele trecute și „Telegraful Român”: să nu ia chestia națională și să lovească cu ea în cap pe adversarii lor politici, că omorâre însăși chestia națională și folos numai Ungurii pot să aibă când asupra oștirea române glorioasă de la Plevna pe străzile capitalei României se aruncă cu petri pentru a răbuna „demnitatea națională” compromisă — zic cei de la sala Dacia — de întîiul sfetnic al Regelui Carol.

Ear' cât despre atitudinea noastră față de dl Sturdza, ea a fost precis formulată în numărul de la 11 Decembrie n. al ziarului nostru din anul trecut, când răspunzând celor de la Sibiu, căror nu le era spre plac că nu ținem ison la rușinoasa calomnie cu „trădarea”, *Uncheașul* nostru scria:

„Că oamenii cu carte am învățat din istoria României că dl Sturdza a fost un stîlp al renașterii Teră-Românești; alături cu Brătianu, Rosetti și Cogălniceanu au dat viață României de astăzi. A scris atâtea cărți românești căle altul poate nici n'a cetit în viața sa și din aceste cărți transpiră o nemărginită iubire de neam. E sentimentul etic și național care ne face să privim la figura vie ce a rămas din pleiada eroilor naționali. Nu putem crede în proza trădării de neam când trecutul dlui Sturdza e un ilustru patriotism”.

Că e la putere ori în opoziție, nu schimbă nimic în păreriile noastre.

Dacă ne-am fi luat vre-o dată după Flea și cei ce-l secundează, ar trebui să credem că și marele Brătianu a fost un nemernic, căci nu există epitet pe care opoziția unită de atunci să nu-l fi aruncat asupra ilustrului Român.

Se vede că în România aceasta-i soarta bărbatilor de stat cari fac istoria țării: cât sunt în viață să fie ocăriți rău de adversarii lor politici.

Românii de aici nu pot să aibă însă dincolo adversarii politici. Ear' cine caută ori își închipue că are și se răboiește astfel în numele cauzei naționale, nu poate să fie de cât prost ori mișel.

În contra taceilor dela Porțile de fier. După Austria, România, Serbia și Bulgaria, care nu se învoiesc cu tacele cele mari ce le-a stabilit guvernul ungar pentru trecerile corăbiilor prin canalul dela Porțile de fier, vine acum și Bavaria și Württembergul să protesteze în contra grandomanilor Maghiari. Guvernorii acestor țări au făcut pași de lipsă ca să aducă la reson pe guvernantii din Budapesta.

Serbi în contra Maghiarilor. Serbii din Belgradul Serbiei au pornit o vehementă agitație în contra statului ungar. Anză a dat societatea de navigație pe Dunăre, ai cărei conducători, Ovrei, au pus tot felul de piedeci prosperării marinei fluviale serbești. Serbii s'au apucat să boicoteze societatea ungară și la stațiunea de pe țărmul ser-

besc al Dunărei, fiecare serb, care vrea să călătorească pe corăbiile societ. ungare e oprit de studențime, care a împrejmuț stațiunea. Agitația studențimei a cuprins și pe bătrîni. Societatea comercianților a luat hotărîre, ca d'acum încolo nici unul din membrii ei să nu-și mai aducă marfa, nici să mai trimită în străinătate prin mijlocirea soc. de navigație ces. și reg. La sfîrșitul săptămîinii în care s'a luat hotărîrea asta s'a făcut procesiune în întreg orașul, tractând pe Unguri cu epitetele cele mai potrivite. Ajuns la stațiunea soc. de navigație pe Dunăre, tumultul a aruncat cu pietri și numai intervenției poliției din Belgrad se poate mulțumi, că nu s'au întemplat și bătăi.

Foile serbești toate îndeamnă publicul ca să n'a călătorească pe corăbiile Soc. de navigație; biletele gratuite date redactorilor au fost înapoiate și provoacă autoritățile serbești, ca să nu mai dea voie Soc. ca să-și afișeze publicațiile.

Agitația în privita Ungurilor ia dimensiuni tot mai mari. Ministrul de externe, zice-se, că ar fi intervenit pentru sufocarea manifestațiilor antimaghiare.

Prestigiu Ungurilor în afară de Ungaria, nu-i așa că tot mai tare se înalță?

Inmormântarea lui Lascar Catargiu.

București, 17 Aprilie.

Inmormântarea marelui bărbat de stat al României s'a săvîrșit Duminecă.

La 2 ore d. a. s'a început slujba îndată în biserica sf. Nicolae din București. A pontificat Arhiepiscopul Nifon asistat fiind de clerul parohiei.

După săvîrșirea slujbei d. G. Gr. Cantacuzino a ținut o vorbire, în care a arătat marea pierdere ce a îndurat-o partidul conservator și țara prin moartea dlui Catargiu.

După d. Cantacuzino a vorbit generalul Manu, care a schițat trecutul marelui defunct.

Din partea junimiștilor a vorbit d. Teodor Rosetti, după care a ținut un frumos panegiric d. Dan, student din Macedonia. În vorbirea s'a studentul macedonean a caracterizat pe defunctul ca om de stat și ca mare patriot.

Cel din urmă orator a fost d. Take Ionescu. D-sa a analizat marile fapte strălucite care au fost hotărîtoare pentru România.

Arhiepiscopul a dat apoi binecuvîntarea, ear coștiugul a fost ridicat de către membrii partidului conservator și a fost dus până la dric.

Onorurile militare le-au făcut 2 batalioane de vînători, un regiment de dorobanți, un regiment de artilerie și unul de roșiori.

După carul funebru venea pe jos și cu capul descoperit Prințul Ferdinand, moștenitorul de Tron, iar din partea M. S. Regelui a luat parte la înmormântare generalul Vlădescu. Au urmat oficerii superiori, membrii familiei, membrii marcanți ai partidului conservator, d. Dimitrie Sturdza, Pherkyde, Flea, generalul Berendeiu, Ioan Calenderu, generalul Murgescu.

După ce lumea cea multă a defilat a urmat trăsura Regelui, apoi armata în frunte cu generalul Macarovic.

Cortegiul a trecut prin calea Victoriei str. Lipscani, Șelari, Rahovei, str. 11 Iunie, și soseaua Filaret până la cimitirul Șerban Vodă.

La înmormântare a asistat un public imens. Când cortegiul au trecut pe dinaintea palatului M. S. Regina și principesa de Coroană au apărut la fereastră, îmbrăcate în negru. Între ele stătea mica principesă Elisaveta. Publicul le a salutat cu adînc respect.

Moștenitorul de Tron a însoțit cortegiul până la palat. Coroana M. Sale Regelui purta inscripția: *Regele pentru Lascar Catargiu*. Numărul corozelor a fost foarte mare. Delegații au sosit din toate părțile țării. La mormânt au vorbit diaconul Dragomirescu, în numele clerului, Demetrescu — Brăila preș. com. național stud. și Nuși Tuliu, din partea tineretului macedonean.

SÂRBII LA SZÉLL.

În deputațiunea de 9 membri, care precum mai amintisem, venise la Széll să-l roage pentru reîntrunirea congresului bisericesc-național serbesc, se afla și Dr. Gavrilă. Pe semne deci de la dînsul publică „Zustava” încă din Budapesta de-adreptul o corespondență mai lungă, din care extragem următoarele:

„Conducătorul deputației Dr. Vucetici, acam șeful partidului liberal, expuse lui Széll în mod destul de amănunțit — vorbirea îi ținu cam la 20 minute neîntrerupt — afacerea congresului, rostul conflictului privitor la el rugându-l la sfîrșit stăruitor ca congresul să fie convocat în răstimpul dintre sărbătorile Paștilor și Rusaliilor resăritene.

Széll, cu cea mai mare afabilitate și a exprimat părerea de rău, că afacerea ajunsese până la conflict între majoritatea congresului și comisarul regesc (Nikolic). Din cauza enormei mase a trebilor curente n'a putut să studieze din fond afacerea, dar' își va da silința a o face cât de curînd. Deoarece-ace așa dar' timpul e prea scurt, trebuie să declare, că în răstimpul amintit congresul nu se va putea întruni. Zise, că e „om deschis, care nu promite, nimic cu ușurință; dar' atîta poate să zică de pe acum, că după ce va fi studiat afacerea în toate privințele, va așterne M. Sale o astfel de propunere, precum o cere legea, dreptatea și interesul țării”.

Apoi discuțiunea a trecut asupra sinodului episcopesc, care tocmai atunci își ținu ședințele, și chiar și le întrerupse în momentul când deputațiunea era la Széll, din cauza afacerii aduse pe tapet de către episcopul Zneianovici contra patriarhului Brankovici.

La despărțire — zice scrisoarea din Budapesta a „Zustavei” — Dr. Vucetici a întrebat pe ministrul-president, oare îi va plăcea, dacă cele zise cu viu graiu de vorbitorul, îi se vor expune mai pe larg în scris. Ministrul president a răspuns, că cu drag va primi un asemenea elaborat și că îl va studia. Ziarul serbesc poate chiar să anunțe, că se-și lucrează deja la un astfel de operat și că în curînd va fi gata.

„Așa dar'”, zice „Zustava” comentînd informațiunile ei, „precum se vede membrii deputațiunii au părăsit palatul ministrului-president mulțumiți, ducînd cu sine bune impresii”.

Totuși se pare dar', că e o deosebire considerabilă între modul de a tracta al lui Bánffy și al lui Széll; căci abstragînd de la bruschețea celui dintîi, el îi mai exacerba pe Serbi și cu violența, zicîndu-le mereu: „Înțelegeți-vă mai întîi cu patriarhul Brankovici!”, ear' acesta, la toate ocaziunile, prin viu graiu și prin scris îi scotea din fire cu vorba, că „nu poate face nimic, fără învoirea ministrului-president”, sau că „aceasta nu o permite Bánffy”, etc.

Piedicile desarmării.

I.

(Ag) Toate conflictele internaționale au amuțit în fața zilei de 16 Maiu, când se întrunește conferința de „desarmare”, pusă la cale de țarul Rusiei.

Chiar și conflictul cel mai mare, cu aparițiunile lui statornice, și dela care depind mersul și dezvoltarea tuturor celorlalte conflicte internaționale în Europa, chiar și rivalitatea între Anglia și Rusia a făcut loc unei înțelegeri între ele, precum am expus o într-unul din numerii precedenți.

Pretutindeni, lumea toată chiar, și cea nepolitică vorbește despre conferința de „desarmare”; și deși foarte sceptică privitor la rezultatul ei posibil, totuși așteaptă cu un fel de dispoziție sufletescă deosebită întrunirea ei, ce ar denota totuși așteptarea unui eveniment istoric de importanță hotărâtoare. Între semnele și aparițiunile acestei stări sufletesci deosebite este a se socoti și împrejurarea, că, cu cât mai mult se apropie ziua de 16 Maiu, cu atât mai dese sunt conferințele și prelegerile publice, ce se țin în toate părțile de cătră oamenii de știință, bărbații politici și umaniști, cu atât mai dese broșurile și alte publicațiuni.

Mai zilele trecute țin o asemenea prelegere în societatea juridică din Viena, fostul ministru de justiție și actualul al doilea president al supremei Curți de casăție austriace, Dr. Emil Steinbach, care și el, ferind pe ascultătorii sei de speranțe optimiste, a declarat că, punerea în discuție la cale, de cătră monarhul absolutist al celui mai puternic stat militar, a unei asemenea conferințe și întrunirea ei, acum sigură, este un mare fapt istoric.

După cum ni-se pare, aceste speranțe optimiste — sau și pesimiste — despre rezultatul posibil al conferinței din Haga, purced în primul rând din vorba „desarmare”, închipuindu-și mai toată lumea din capul locului, că despre aceasta era vorba în manifestul Țarului, mai bine zis în nota lui Muraviev, dela 24 August a. tr., prin care ministrul de externe rusesc făcea cunoscut lumii ideea monarhului sau autocrat. Se pare, par'că oamenii, cetind atunci numai odată și fără multă analizare documentul Țăresc, atât de isbiț fost-au de lumina lui neapraznică, neașteptată, tocmai din această parte, în cât numai răsfireau nici mai târziu, ci, căzând și recăzând din op-

timism în pesimism și vice-versa, le-a rămas în gând numai vorba „desarmare” ca idee stabilită, apreciând ori osândind toate câte s'au zis, publicat în materie după cinosura acestei idei stabilite, ca să nu zic „fixe”. Pe când în adevăr pasagiul hotărâtor în această privință al notei lui Muraviev glăsuiește:

„Guvernul imperial crede, că momentul de față ar fi foarte favorabil pentru a căuta, pe calea unei discuțiuni internaționale, mijloacele cele mai eficace pentru a asigura tuturor popoarelor bine facerile unei păci reale și durabile și pentru a pune capăt DESVOLTĂRII PROGRESIVE a înarmărilor actuale.”

Ear dar nici în aceste două pasaje, nici peste tot în documentul întreg cuvântul „desarmare” nu este folosit nici o singură dată, cu atât mai puțin în sensul, cum și o închipue din capul lucrului, până chiar și azi încă, lumea naivă, cu judecata politică a strilor de cafenea, călărind mereu pe ideea fixă, că țarul a propus desarmarea, sau cel puțin scăderea actualilor stări ale armatelor și marinelor.

Ce ușurătate de a ceti și talmăci documente publice, chiar și atât de clare cum e nota rusească.

NOUTĂȚI

Arad, 19 Aprilie n. 1899.

Desmădarea Săcailor. Înainte cu vre-o câțiva ani guvernul maghiar, mai ales la stăruințele lui Beksics Gusztáv a trimis vre-o 1000 de băieți săcuți pe la măiestri din diferitele orașe ale Ungariei. După ce gata cu învățătura meseriei, acești măiestri se vor așeza în săcuime și astfel ei ci-că vor pune stavilă deselor emigrări în România. Cel mai mulți băieți au fost așezați în Győr, în fabricile căilor ferate ungare din Budapesta și în Arad. Aici au fost aduși vre-o 100 de săcuți. Cu lucrările acestora camera industrială și comercială din Târgul-Mureșului vrea să aranjeze o expoziție. Secretarul acelei camere a și fost la Arad și a făcut preparativele expoziției care se va deschide la toamnă. Până aci n'am avea nimic de zis în privință. Expoziția însă va fi aranjată nu numai cu ajutoarele venite dela guvern, dar mai multe comitate din Ardeal

lucă vor fi recercate ca să dea sume pentru acest scop. Bani Românilor strinși cu executorii, se vor cheltui așa dar' pentru părădarea Săcailor. Protestăm!

Un succes al Nemților. După cum ni-se vestește din Biserica albă, la alegerea din urmă de membri ai scaunului școlar. Ungurii de acolo au căzut. Între noii membrii e și redactorul foaiei „Volksblatt”, care în vremea din urmă nu mai cochetăază cu stăpânirea, ci apără cu vrednicie interesele Șvabilor. Ca prim succes al noului scaun școlar se poate număra faptul, că protocoalele ce până acum se luau în limba maghiară, prin o hotărâre a scaunului, dacum încolo se vor redacta în limba germană. Românii încă au votat cu Nemții, așa că pentru contra propunerea d'a-se redacta protocoalele tot în limba maghiară nu s'a dat decât un singur vot. Mergerea mână în mână a Nemților și Românilor din Biserica albă numai bune urmări va avea.

Lupta Sașilor din Brașov. Fișpanul Brașovului a numit căpitan de poliție al orașului Brașov pe un anumit Farkas Mihály din Budapesta, care nici barem nemțește nu știe vorbi, necum să știe românește. În contra acestei numiri Sașii, în frunte cu Lurtz, au protestat și au dus o strajnică luptă în consiliul comunal. Recursurile înaintate ministrului au fost respinse și astfel Sașii și mai cu tărie se vor porni la luptă împotriva celor ce-i copleșesc cu funcționari străini.

„Independence Belge și Ungurii. Un jidănuț dela „Pesti Hirlap” se plânge cu zece rinduri de lacrimi în contra foaiei belgiane, care ridiculizează pe Unguri și spune că nici când maghiarii nu au fost sinceri sprijinitori ai triplei alianțe, ci totdeauna au lucrat pe sub mână în contra ei și pentru a stoarce favoruri dela Austria. Foaia belgiană spune că viitorul conducerii treburilor politice din monarhie e al Cehilor. Asta-l supără pe Jidănuț.

Inteligență coruptă și popor stricat. În biserica din Botania, slujbele d-zeștii, la cererea preotului, se țin cu asistență polițienească. Din Duminica trecută începând polițiștii iau parte regulat la slujba bisericească, fiindcă numai ei pot să înfrâneze pe ficioarii de Unguri, cari necinstesc și înjură chiar și atunci când predică preotul. Drept a avut Ugron când a zis, că inteligența maghiară e coruptă, ear' poporul stricat.

Credință silită. Cei care s'au răsvrăti în potruva preotului maghiar din Tolna, care a vrut să schimbe vechiul obicei d'a predică și slujă nemțește, au fost dați în judecată. Cinci femei sunt improcuate până acum. Adeck în loc ca preotul să fie îndepărtat din post, creștințele sunt date în judecată, ca să facă ea procesul — maghiarisării.

Pociri de nume. Alexandru Stanciu, gendarm, a fost silit să-și schimbe numele în „Szöllösi”. Vasile Bude, gendarm în Dolha, acum numai de probă, ca să fie primit, și-a pocit numele în „Batori”, ear' Ilie Furdeanu, locuitor în Budapesta, și-a schimbat numele în „Tordai”. — Ați lăsat să fie!

Neamurile, grație unei discrete visite, au la dispoziția lor nu numai „Controla”, dar și pe „Tribuna”. D'o săptămână, de când a început, ziarul „autorizat” abea eria terminat cu zama lungă ce vre-un nepot scrie despre „meritele” protopopului Voicu din Lipova. N'ar fi nimic dacă i-ar cânta ocanale. Vorba e că cu acest prilej corespondentul pare că a împrumutat toate epitele lui Dedu, asvirlindu-le asupra primului nostru rodactor și a ziarului nostru. Neomenos, anarhiști trădători, nedemn etc. etc. abundă în prosa publicată în organul „autorizat”. Judecând după multe expresii (câi, zăbele) dela începutul lungii corespondențe, ne vine a crede că neamurile nu s'au mulțumit să exhaurieze numai dicționarul lui Dedu, dar au împrumutat și dela surugii (kocsis-ii) din pieața Aradului.

Suntem siguri că cititorii nostri ne dispensează dela polemica cu asemenea ipochimeni. Cu d'alde Proca, Voniga, cine să stea de vorbă?!

Alegerea vicișpanului de la Caraș-Severin se va face la 3 Maiu. Străinii din comitat sunt împărțiți în două, ear' Românii naționaliști vor observa pasivitate.

Cum se învață în școalele de stat. Învățătorul Kiss Mózes dela școala de stat din Erzsébet-falva lângă Budapesta a lovit cu un lemn pe un școlar încât l'a nenorocit pe întreagă viață. În potruva ungurescului dascăl s'a pornit cercetare. Căpătuiți și fără învățătura, dascălii școalelor de stat numai cu băta știu să învețe școlarii.

Serios? Confrății dela Sibiu au aierul să ne acuze întâiu pentru-că am publicat în ziarul nostru jalba „discretă (?)” a d-lui Pavel Rotariu către decedatul mitropolit Miron și a doua că în tipografia noastră s'a tipărit jalba și ca scrisoare și ca placardă ce s'a lipit pe zidurile cetății „neamurilor”. Pentru publicarea în coloanele noastre

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

(5)

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ORTIS

Traducere de

LUCRETIA RUSSU ȘIRIANU.

Când ești pătruns de asemenea sentimente sufletul ți-se deschide ca să le comunice unui prieten, și ea se întoarce cătră Odoardo.

Sfinte Dumnezeule! el părea că dibue prin întunecul nopții sau în pustiuul părăsit de binecuvântarea naturii. Se depărta de el decepționată și se acăță de brațul meu zicându-mi — totuși, Lorenzo ori cât mi-ai da silința să continui, aici trebuie să tac. Dacă ți-ai putea zugrăvi expresia vorbelor ei, gesticulația, care le însoția, melodia vocii ei, fața ei divină, dacă ai putea măcar să repet vorbele ei, fără a schimba vre-o silabă, desigur mi-ai fi mulțumitor; dar' așa trebuie să mă necăjesc pe mine însumi. Ce folosește copia necompletă a unui tablou, a cărui reputație are mai mult sens și înțeles, ca o copie rea? Nu seamănă eu cu poetii, cari au tradus pe Homer? Tu vezi, că pe lângă toată silința

abea sunt în stare să-ți fac descrierea palidă a sentimentelor ce m'au aprins. Lorenzo, sunt istovit. Continuarea pe mâine. Vântul e tot mai puternic; dar' cu toate acestea voi încerca drumul; voi saluta-o pe Teresa în numele tău.

Dumnezeule! Trebuie să urmez cu scrisul; înaintea pragului casei mele e un adevărat lac, care nu mă lasă să ies afară. Ași putea sări peste el; dar' ce ar folosi? Ploaia tot nu încetează; după amiaza a trecut; numai câteva ore încă și va veni o noapte ce ne va amenința cu sfârșitul lumii. Această zi e deja perdută! Ah Teresa!

„Nu sunt fericită! Mi zise Teresa, și cu aceste vorbe mi zise sfâșie inima. Mergeam lângă ea în tăcere. Odoardo se alătură la tatăl Teresei, și trecu ambii, înaintea noastră, vorbind. Isabellina era în urma noastră, grădinarul o ducea în brațe.

„Nu sunt fericită!” — Am cuprins tot sensul teribil al acestor vorbe, și suspinam în interiorul meu, văzând jertfa ce se va aduce prejudețiilor și intereselor. Teresa observă tăcerea mea, își schimbă tonul și încearcă să zîmbească. Poate vre-o dulce amintire — mi zise ea — dar' imediat își plecă ochii — eu n'am îndrăznit să-i răspund.

Eram aproape de Arqua, și pe când urcam colina verde, sburau și se perdenau satele, ce le văzusem mai înainte împra-

țiate prin lucrul. În sfârșit ajunserăm într-o aleă frumoasă. Pe o parte era mărginită de plopi, cari își scuturau, tremurând ușor frunzele îngălbenite, pe capul nostru, ear' pe cealaltă parte de stejari înalți până la cer, a căror umbră mută, forma un contrast frumos cu verdele plăcut al plopilor. Din distanță în distanță, cele două șiruri de pomi erau legate prin câteva vițe de struguri sălbatici, formând tot atâtea ghirlande delicate, pe cari le mișca lin vântul de dimineață.

Deodată se opri Teresa privind împrejur. Ah! adeseori, exclamă ea, am șezut pe această cară, la umbra recreatoare a stejarelor! În vara trecută am venit des aici cu mama mea.

Tăcu și se întoarse, zicând că vrea s'o aștepte pe Isabellina, care rămăsese înapoi. Mi se pare însă, că se depărtase de mine, numai ca să-și ascundă lacrimile, ce-i umpluseră ochii, și nu le mai putea reține. Eu însă îi zisei, de ce nu e aici mama d-tale? — De mai multe săptămâni trăiește la o soră a ei în Padua; s'a despărțit de noi poate pentru veci!

Tatăl meu o iubea; dar de când și-a pus în cap, să-mi aleagă un soț, pe care nu-l pot iubi, pacea a dispărut din familia noastră.

Sermana mea mamă, după ce s'a opus în zadar acestei căsătorii, plecă fiindcă n'a voit să ia parte la nenorocirea mea sigură.

Sunt de tot părăsită. Am promis tatălui meu și nu vreau să flu neascultătoare — dar mă doare adânc, că familia noastră s'a desbinat din cauza mea — în ceea ce mă privește pe mine, trebuie să am răbdare! — Și la aceste cuvinte lacrimile îi curgeau.

Eată, adăogă ea, am simțit trebuința să-mi deșert inima chinuită. Nu pot scrie mamei mele și nici primi epistolă de la ea. Tatăl meu în mândria și încăpăținarea lui, nici nu voia să audă de numele ei. Imi repetă mereu că ea e inimica cea mai periculoasă a lui și a mea. Și totuși simț că nu pot iubi pe acest logodnic, eu care s'a făcut învoială, și nu-l voi putea iubi nici odată. — Închipuiește-ți, Lorenzo, situația mea în acest moment. Nu știu să mă gândesc, nici să-i dau vre-un sfat; dar' nici să-i răspund. — Te rog, continuă ea, nu te întrista pentru aceasta. — M'am conștient D-tale; am simțit lipsa de a avea pe cineva, care ar fi în stare să mă compătimească — o anumită simpatie — nu am pe nimeni afară de D-ta. — O inger! da, da! plâng mereu, că așa mi usuc lacrimile tale! Toată viața mea miserabilă îți aparține fie. O jertfă pentru tine, pentru fericirea ta!

a jabe'i d' lui Pavel Rotariu, cei dela orgaul „autorizat“ ne acuză de indiscreție... Dar noi credem că jalba aceasta, din care s'au litografiat chiar de autor multe exemplare, nu a fost tocmai așa discretă. Cel puțin nu atât de discretă ca epistola d' lui Sturdza către d. Rațiu, pentru a cărei publicare de altfel chiar amicii din țeară ai d' lui Rațiu au osândit aspru pe „Tribuna“ și pe venerabilul indiscret...

Se vede însă că „Tribuna“ nu știe de zicala: să nu vorbești de funie în casa spânzuratului.

In potrița finanțelor și a guvernului maghiar. In adunarea generală a Camerei comerciale din Stiria, ținută în Gratz, după tatul Ormig a vorbit foarte vehement în potrița finanțelor ungurești, care comit cele mai mari mărășavenii cu femeile și cu fetele din Stiria, care în afaceri comerciale trec preste granița dinspre Ungaria. Tot deputatul Ormig, a arătat cât de primejdioasă e pentru fabricanții de sticlă din Austria acea ordinație a ministrului maghiar, care de dragul fabricanților ovrei din Ungaria a dispus ca fiecare sticlă să fie „sigilată“, ear pentru sigilare să se plătească de o sticlă 4 cr. ear de păhar 2 cr. Toate sticlele și păharele din localurile publice vor trebui sigilate afară de buteliile de vin ori bere, care și au vignetta pe ele.

Sărăcie. Luf „B. H.“ i se scrie din Ceongrad — Mindszent următoarele: Sărăcie care a cuprins satul nostru nu se poate spune. Sunt case, în cari zac câte 4—5 copii fără să aibă ce mânca și e rară casa unde nu e bolnav în ea. Poporul căutând lucru, cere sprijinul autorităților, care sunt neputincioase și cu geandarmii vor să astupe gura flămânzilor. (Probabil vor aduce și miliție). Că asta va însemna ceva e ade-vărat, dar că foamea, ori țepetele ico-piilor și ale femeilor vor putea fi înlădate, asta nu e sigur. Comuna a împărțit mai zilele trecute 1000 fl. între sâraci, dar' că ce sumă s'a venit pe o familie, când de toate sunt 5—6 sute, se poate închipui. Poporul nici nu cere alta decât de lucru. Știu bine, că vor vesti, că e socialist; rog ca să nu li se creadă. Asta e o masă flămândă, care și caută lucru și în desperarea sa, zău nu se poate ști, că de ce e capabilă. Atât corespondentul. Când însă mai lunile trecute s'au scris în foile maghiare despre pelagra ce s'a înscuibat în unele sate românești ministrul au rămas surzi și nici azi n'am auzit să fi făcut ceva pentru alinarea suferințelor. Pentru cei din Ceongrad-Mindszent suntem însă siguri că îndată se va deschide lada țării din cari se cheltuesc cu milioanele pentru scopuri de maghiarizare și pentru teatre, în loc să se ajute cel care pier de foame.

Neuroloage. Dr. Wilhelm Rudow, unul dintre cei mai buni cunosători ai poporului român, marele apărător cu condeiul al cauzei noastre naționale, autorul a mai multe serii despre Românii și literatura română, a încetat din viață. La doliul, familiei se alătură și redacția noastră. Familia regretatului Rudow a dat următorul anunț funebru: Lucreția Rudow n. Suciu, Petru Suciu protopresbiter gr.-or. Elena, Teodor și Ana Rudow cum și în numele tuturor rudeniilor, cu inima frântă de durere vă aduce la cunoștință că preaiubitul lor soț, respective ginere și frate Dr. Wilhelm Rudow după o boală scurtă și fără dureri a încetat din viață în 4/16 Aprilie a. c. noaptea la 1 ceas, în etate de 40 ani și al 8-lea an a fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale scumpului decedat se vor pune spre odihnă eternă la 6/18 Aprilie a. c. de la casa din strada A. Pecze nr. 237 înainte de amiază, la 10 ceasuri, în mormântul gr.-or. din Oradea-mare (Ujváros). Fie-i țărina ușoară și binecuvântată!

— Dr. Absolon Feier, medic opidan în Hunedoara și medic cercual, membru al „Astrei“ etc. după un morb greu și complicat de 19 zile, în 11 Aprilie la 5 oare seara, în etate de 33 ani, și al III-lea al fericitei căsătorii, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale neuitatului defunct, după îndeplinirea ritualelor bisericesti Miercuri în 12 Aprilie a. c. la oarele 4 p. m. s'au transportat în cimiterul gr. or. din Brad, unde în 13 Aprilie n. la oarele 4 p. m. s'au depus spre răpaus etern; Hunedoara, la 11 Aprilie

n. 1898. Silvia Feier n. Magheriu, soție; Tiția și Coriolan, ca fii; Aron Feier, tată; Sofia m. German, Otilia m. Boneu, Leonidea m. Șerban, surori; Ioan German, prof. gimn.; Vasile Boneu, prof. gimn.; Ioan Șerban, proprietar; Teofil Tulea notar și soția Leniți, ca unchiu și mătușe; Andronic Magheriu, preot și soția Antița, ca socră; George Magheriu preot și soția Julia, ca cumnată.

Din asil de orfană, casarmă de gen-darmi. Înțeleptul sfat orășenesc din Oradia a zidit o casă pompoasă pentru a servi de asil al orfanilor. După ce s'a zidit casa Ovrei din sfat, bageamă la auzul vestii, că a murit baronesa Hirsch, au hotărât să facă din asil casarmă de gendarmi, eară copii creștinilor, ca și până acum, vor rămânea pe drumuri.

Tren electric în Orșova. Din privilegiul deschiderii canalului de la Porțile de fer, care se va face la 1 Mai, se va pune în mișcare un tren electric. Linia aceasta ferată va trece prin Orșova și va face legătura între gara de acolo și între stațiunile de corăbii de pe Dunăre. Cele două linii ce se vor construi vor fi de 5 chlm. de lungi.

Studentimea cernăuțeană și Mitropolitul Ciupercovici în urma fărâdelegilor săvârșite de către mitropolitul Ciupercovici, care a dat mâna cu străinii pentru a îndepărta pe Românii din toate slujbele mitropoliei și mai ales pentru înfrățirea sa cu d'al de Stocki și-a atras ura și odiul tuturor Românilor de bine din Bucovina. După cum i-se telegrafiază unei foi din Viena studentimea din Cernăuți a atacat pe mitropolitul Ciupercovici, carele se ducea din reședință la gară. Mitropolitul era în trăsura împreună cu o fetiță a sa. Că nu i s'a întâmplat mai mari neplăceri numai poliției are să mulțumească.

Biserica rusească în Viena. Inaugurarea noiei biserici ruse, din Viena la ambasada rusă, de mitropolitul Varșoviei a avut loc în 4 Apr. în prezența Contelui Kapnist, membrilor ambasadei ruse, reprezentanților diplomației a României, Serbiei, Țărilor de Jos Greciei, de primul secretar al agenției bulgare și de vice-primarul Viena. Un dejun s'a oferit de contele Kapnist persoanelor cari au asistat la inaugurare.

Regele Svediei în Paris. Regele Svediei a cercetat alături pe Loubet președintele Republicii franceze. A fost primit cu onoruri militare.

Pentru ovreii din Ungaria și Austria baroneasa Hirsch a testat 40 milioane.

„Moda Ilustrată“. A apărut în București Nr. 14 din „Moda ilustrată“. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de jachetă „Haut Nouveauté“ cu mânecă nouă în marime naturală. Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“:

Un an, în țeară, lei 10—în străinătate lei 13—
Sease luni „ 5— „ „ 6 50
trei luni „ 3— „ „ 3 50

Avis important. Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărți postale.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom“ de Nicolae Steff, lav. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșine, irmoase, și un adaus de cântări naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl., plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.“

DIN BANAT.

Din pașalicul Lipovei primim următoarele:

„Conferința confidențială de la Lipova plănuită pe ziua 1/13 Aprilie a. c., nu s'a ținut, deci s'a amânat pe Joi adeică 8/20 Aprilie. Așadar conferința la porunca dlui protopop este de nou convocată. Convoca-

torul s'a espedat deja tuturor preoților și învățătorilor din tract, ca convocatori sunt subșcriși șapte preoți și șapte învățători, „Heten vannak mint a go:osok“, cum zice Ungurul.

„Părintele Popescu din Zăbalt, ca „fog-meg“ a dlui prota a cutrecat deja toate cominele din părțile d-sale, îndemnând preoții și învățătorii ca să participe la conferință, unde apoi să-i dea dlui prota votul de încredere pentru buna și înțeleaptă (?) conducere. Pofteste apoi dl prota ca preoții și învățătorii să ducă și popor cât de mult cu dinșii la Lipova. Conferința confidențială la porunca dlui prota s'a convocat, preoții și învățătorii nici grije n'au avut, de oare ce cunosc toți faptele dlui protopop, și acum s'ormanii sunt invitați a i vota încredere. Precum spun „fogmeg“-urile dlui protopop, porunca aspră li s'a dat ca se facă atenți preoții și învățătorii ca negreșit să participe la conferință, deci e sigur, că numai fricosii și lingații — toți vor participa la conferința de Joi“.

Observăm din parte-ne, că întreaga alergătură nu este decât o apucătură a neamurilor: vor să se recomande astfel guvernului, arătându-i că eată, ele combat pe ultraișii și astfel dacă s'ar alege Hamza episcop, guvernul ar avea încă o unealtă, nu numai pe procuror, pentru a lupta contra ziarului nostru. Nici nouă nu ne pasă însă de aceste „scurafoteli“ și guvernul cunoste și el bine valoarea prietenilor sei, că doar nu de azi, ci de mult lucră împreună.

Felurimi.

Foia domnitorilor. În Londra va apare o foie intitulată „Royal Magazine“ ai cărei colaboratori vor și corespunde numirei de „royal“, căci afară de femeile cari vor lucra una ca prim redactor, a doua ca redactor, toți ceilalți sunt capete încoronate. Un număr va costa 12 fl, așa dar nu va prea ajunge în mâna țăranilor. În prospect se promite că la noua foie vor colabora între alții Regina României, împăratul Germaniei, Prințul și Prințesa de Wales, prințesa Malborough și alte nume „binesunătoare“. Că valoarea internă a articolelor va sta în raport cu nobilitatea autorilor, aștea numai după ce vor apare vre-o câți va numeri se va putea ști. E fapt însă că între colaboratori sunt și de aceia, cari ca și Regina României și împăratul Germaniei, nu s'incepători împăratul Germaniei are un articol intitulat: „Călătoria mea în Palestina scrisă și ilustrat de împăratul German.“ Viitorul trăsurilor automobile de Prințul de Wales. Înținderea colonisărilor franceze“ scris de Felix Faure carele a murit fără dași vedea articolul tipărit. „Fotografie pentru amatori“ de de Prințesa de Wales și în sfârșit „Teatru de diletanți“ de Prințesa de Malborough. Numărul prim așa dară nu lasă nimic de dorit în ce privește cuprinsul. Pentru numeri viitori sunt anunțate între altele următoarele lucrări, „Ideile mele, când voi să le realizez“, de regina Olandei, Julia, Portia, Desmedona și celelalte figuri femeiești ale lui Shakespeare de Regina Italiei. „Planul meu de desarmare de Nicolae II. Tar al Rusiei Legendă române de Carmen Sylva. (Elisaveta Regina României). Influența femeilor americane asupra societății engleze“ de Victoria, regina Angliei. „Res-tituirea Akropolisului athenian“ de Aga, Regina Greciei. Mai obvin și alte nume. Ilustre care de altminteut mai ușor se pot afla în almanahul de Gotha.

Din public.

Avis

preșților cari au servit un pătrar de secol sfiritei biserici gr. or. române din statul ungar, și în special toți aceia cari sau adresat subsemnatului pentru înaltarea unei rugări întră bunul nostru episcop Nicolae Popa, pentru intervenirea înalt Prea Sfinției Sale la înaltul minister de culte și instrucțiune publică, spre a lua în considerațiune la salarisarea preoților dela stat maximul statorit în lege, cu deosebire a acelor preoți cari au stat un pătrar de secol în serviciul bisericii și a statului, și aceasta fără a li-se lua în considerațiune evalueațiunea; — toți aceia au a se adresa la Prea Onoratul Oficiu Protopresbiterial în Mehadia, în fruntea căruia stă mult meritul Protopresbiter P. On. Domn Mihail Popoviciu, ca-

rele și în cazul acesta, ca în multe, va satisfac justei cereri a fraților preoți, despre care și la locul acesta este respectuos rugat. — Frații preoți se pot adresa și direct la înalt Prea Sfinția Sa domnul Episcop diecesan. — Eu unul sunt o persoană neînsemnată și necompetentă de a mă ingera într-o afacere atât de importantă.

Petnic 6/18 Aprilie 1899.

Ioan Chendi,
preot în Petnic.

Posta Administrației.

Dlul Oct. Mad. Iladia. Liturgia de N. Ștef se trimite numai pe lângă primirea prețului de fl. 4. — plus porto postal, cu mandat postal, fiind porto cu rambursă prea scump.

Dlor I. M. în O. Mih. Păcăt. în B. Coml. Același răspuns.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. II, 1899, la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2 50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagine.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

ULTIME ȘTIRI

Crisa în România.

București, 19 Aprilie n.

Se crede că până diseară guvernul liberal va fi deja format, fiind mâne aniversarea nașterii regelui, a alegerii și proclamării sale de domn al României.

Din Austria.

Praga, 18 Aprilie.

Intr'o scrisoare din Viena apărută în „När. Listy“, asupra situației, se expune, că împrejurările în regiunile mai nalte s'au schimbat. Susceptibilitatea constituțională a Ungariei — se vorbește în acele regiuni — nu poate să suferă domnia mai îndelungată a §. 14, deoarece este de temut, că velleitățile absolutistice ar putea să influenteze și asupra Ungariei. De a Cehi se pretinde să fie concilianți, ceea ce nu se poate. Are să vină un minister nemțesc, sau unul cu caracter trecător; acest din urmă ar fi pentru Cehi și mai primejdios.

Mișcarea protestantă.

Viena, 18 Aprilie.

„Ostdeutsche Rundschau“, organul deputatului Wolf, scrie:

„Parochiile catolice au căpătat ordin, să anunțe oficiului guvernial trecerea la protestantism a persoanelor, cari stau în relațiune de dependență față cu statul“.

În orașul sf. Hippolyt de lângă Viena s'a ținut o mare adunare a creștin-socialilor din Austria de jos, cu scop de a protesta contra mișcării cu lozinea: „Rupeți-o cu Roma!“ Erau de față aproape toți fruntașii acestui part. Afară de Dr. Lueger, care era la Româniș

„Fremdenblatt“ își țeste din Baden, că acolo proprietarul foiei german-naționale Leitner și redactorul ei Kroupa au trecut la protestantism.

Mișcarea protestantă cu fondul și caracterul ei curat politico-național, nu se lăstește totuși în așa măsură, cum se aștepta și încă esteantă conducătorii ei.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirlianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la lupta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Înființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partile au să apară pe rând. Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.

Direcția.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

Bibliografie. A apărut Nr. 13 anul II. din excelenta publicație enciclopedică-illustrată „Foiaș Populară“ cu următorul cuprins: Iubiți-vă! E primăvară, de Ilie Ighel-Deleanu. — Școala viitoare, de Paul Panaitescu. — În cimitir, de Elisabeta M. Z. Ionescu. — Singurătate, de Socrate Georgescu. Medalioane de Fotograf. — Capacitatea intelectuală a femeii de Helder. Cugetări, de Alf. Daudet. — Cei doi chinezi, de Constantinianu. — Al. Petöfi de N. Hristescu. — Epigramă, de St. Tomșa. — Pășaniile lui Gulliver de Swift. — Cronica evenimentelor. — Doi ani de fericire (novelă) de I. Mironescu. — Poșta redacției etc. Ilustrații: O mare ilustrație pe pag. I.

Anghel Solacolu (portret) Al. Petöfi, O deșteptare în Congo umoristic. Abonamentul 5 lei pe an în toată țeara. 15 bani.

*

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș. Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și modernă. Această carte să poate întrebuința în ori-ce gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspicuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista ilustrată“, în anul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poezie de G. Coșbuc. Ornatele (Odajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P. Simonu. Când te ved. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novelă de G. Simu.

„Moda Ilustrată“. Redacția și administratia: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea-ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barra-cand.

Prețul abonamentului la

„Moda Ilustrată“.

Un an în țară.	Lei 10—în străinătate.	Lei 12.—
Sase luni	5	6.50
Trei luni	3—	3.50

Avis important.

Cerere de abonament trebuie însoțită de un mandat poștal sau de valoarea abonamentului în mări poștale.

Călimdarul Minervei

Cel mai valoros și mai frumos calendar din câte au apărut până acum în limba rom.

Intreg cuprinsul e original.

Cele mai minunate ilustrații ce au ieșit din atelier tip. românesc.

Multe din ele reprezintă localități și porturi din Ungaria și Transilvania.

Călimdarul acesta apărut în tipografia Minerva din București e atât de bogat în cuprins atât de frumos în cât ar fi o pagubă pentru preoții, învățătorii, notarii, avocații, medicii și toți inteligenții români, dacă nu s'ar cumpăra acest călimdar pe 1899.

Prețul 90 cr. trimis franco.

Se poate cumpăra dela Administrațiunea „Trib. Poporului“.

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Anlich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“, A. P. Barcianu Arad

Strada Anlich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLIOUR

invitări, cărți de vizită, anunțuri funebreale

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.